

Kairon aakkoset

Outin, Annen ja Anun tapaan

ANU TOIVONEN

Outi Boman, Anne Dubbelman ja minä piipahdimme marraskuussa epätavallisen helteisessä Kairossa. Viikko Egyptin sykkivässä metropolissa on aivan liian lyhyt aika kaikkeen tarpeelliseen, kuten tanssin opiskeluun, ystävien tapaamiseen, ostosten tekoon ja nähtävyyksien katseluun, ja jätimmekin kaupungin haikein mielin. Mielessä kangastelee jo seuraava vierailu... Tässä matkatunnelmia, olkaa hyvät!

Aamut

Kukko kiekaisee tuskallisen kuuloisesti neljän aikaan. Sen kaveri vastaa yhtä kaikuvasti. Tovin kuluttua kuuluu kutsu aamun ensimmäiseen rukoukseen. Puoli seitsemän aikoihin alkaa mielipuoliselta kuulostava nauru. Nauraja osoittautuu paikallisen kyyhkylajin edustajaksi (*Streptopelia senegalensis*), jonka englanninkielinen nimi lintukirjan mukaan onkin varsin sopivasti Laughing Dove. Onneksi kaikkeen tottuu, eikä hekotus loppuviikosta häiritse enää.

Bussit

Liikennekulttuurin mielenkiintoisia piirteitä on esimerkiksi käsite *täysi*. Bussi on täynnä vasta, kun osa matkustajista roikkuu ulkopuolella varsin vaarallisen näköisesti. Toinen ero on leppoisa suhtautuminen tupakointiin: siitä vaan sauhuksi, jos siltä tuntuu, ja lopun voi aina huoletta tumpata bussin lattiaan.

Dina

Yökerhoitamme sujua mukavasti hotellin Semiramiksessa. Sisään tullessamme näemme ensimmäiseksi hääkulkueen, johon kuuluu muun muassa kuusi valkoisiin balettihameisiin sonnustautunutta morsiusneitoa. Kulkuetta on otamassa vastaan bändi ja neljä tanssijaa kynttiläkruunuineen. Seuraamme hetken häitä, kunnes kulkue siirtyy varsinaiseen juhlatilaansa.

Jatkamme yökerhoon. Sattuman oikusta istun tismalleen samalla paikalla, kuin viimeksi Kairossa käydessäni. Näkyvyys lavalle on hyvä, ja **Ehab Tawfikin** loistavan esityksen jälkeen lavalle saapuu

illan tähti. Esitys alkaa puoli neljän jälkeen, joten sen loistokkuudesta huolimatta loppupuolella on hieman vaikea pysyä hereillä.

Tällä kertaa **Dina** esittelee meille neljä erilaista pukua ja erittäin nopeat asunvaihdot (tosin jälkimmäisiä pääsemme arvioimaan ainoastaan sen ajan perusteella, jonka tähti viiptyy poissa parvasvaloista). Kaikki puvut ovat totutusta poiketen nilkkapituisia ja siis varsin peittäviä. Esiintymistauko ei näytä haitanneen, ja Dina tanssii loistavasti.

Seuraavana päivänä ostan Dinan DVD:n. Tai siis luulen ostavani: neljältä levytä löytyy itse tanssijan esitystä noin puolen tunnin verran...

Eed

Ramadanin päättymisen jälkeen juhli-taan. Kaikilla on uudet vaatteet, ja joka paikassa on metallinauhaa ja värivaloja (jopa takseissa).

Tänä vuonna kesä on viipynyt Kairossa pitkään ja lämpötilat pyyhkivät alkuvuikosta kolmeakymmentä astetta. Kaikki ovat olettaneet, että talvi tulee ajallaan ja uudet vaatteet on hankittu sen mukaan. Nyt sitten hikoillaan, kun sää oikuttelee...

Shoppailijalle juhla-aika ei ole oikea ajankohta visiitille, sillä lähes kaikki asialliset putiikit ovat kiinni. Esimerkiksi Khan el-Khalilissa ainoastaan turistirihkamaa myyvät liikkeet ovat auki. Kulttuuriin tutustujalle ajankohta sen sijaan on tismalleen oikea, sillä tilaisuus nähdä jotain tavallisuudesta poikkeavaa on oivallinen.

Hosseney

Meille tarjoutuu tilaisuus treenata **Mohamed El Hossenyn** johdolla. Hosseney on tulossa keväällä Studio Shamsinan vier-raaksi, joten

on mukava saada esimakua tulevista kursseista.

Hosseney on tehokas opettaja, joka pursuaa intoa ja energiaa. Välillä tuntuu siltä, että oma pää ei kykene ottamaan vastaan kaikkea sitä tietoa, jonka opettajamme on halukas antamaan. Yritämme sankarillisesti, ja Hosseney vaikuttaa kohtalaisen tyytyväiseltä. Tutustumme simsimiyya-tanssiin ja lisäksi opimme saiditanssin, balettitekniikkaa ja miesten askeleita.

On oikein mukava tavata Hosseney ja hänen vaimonsa **Dua** uudelleen keväällä. Odotan kursseja ja näytöstä innokkaasti!

Imodium

Tarpeellinen matka-apteekin tarvike.

Kissat

Niitä on joka paikassa ja kaikenlaisia: isoja, pieniä, kirjavia, likaisia... Rottia ei sen sijaan näy, ja onkin helppo ymmärtää miksi kairolaiset pitävät kissoista.

Liikenne

Hiuksianostattavaa, kuten aina. Ajetaan selvästi yksisuuntaiseksi merkittyä väylää nuolia vastaan, ja kas kummaa – sieltähän tulee auto suoraan kohti!

Vauhti tyhjällä suoralla nousee äkkiä vähintään kahdeksaankymppiin (myös skoottereilla!), kun taas ruuhkissa madellaan etananvauhtia. Torvet soivat koko ajan, tarpeesta tai muuten vaan.

Taksikuski polttaa kuin korsteeni, eikä ole niin väliä, vaikka savuketta sytyttäessä kumpikaan käsi ei ole toviin ratissa. Auto mahtuu yllättävän pieneen rakoon,

ja kolmikaistaiselle tielle autoja mahtuu rinnakkain vähintään viisi.

Mahmoud Redan studio

Käymme studiolla viemässä terveisiä. Mahmoud ei itse ole paikalla, mutta **Faruk Mustafa** esittelee meille paikkoja. Studiolla on sitten Masrahin viime visiitin ilmestynyt tuulettimia...

Seinillä on kauniita Mahmoudin ottamia valokuvia ja **Farida Fahmyn** piirtämiä pukuluonnoksia.

Näyttelijöiden kerho

Pääsemme tanssijapoikien vieraisiksi istumaan iltaa näyttelijöiden ammattiyhdistyksen kerholle Niilin rantaan. Ilta on varsin viileä, sillä talvi on vihdoinkin tullut. Olen iloinen villatakistani.

Aiemmin päivällä olen nähnyt kuningaskalastajia sukeltamassa veteen. Nyt illalla minusta näyttää, että hyttysten lisäksi iltailmassa suhahtelevat myös lepakot. Heinäsirkkoja ei ole enää, sillä niiden parveilu-aika on juuri loppunut: kerhon lattiallakin makaa kuollut kymmenten, punainen heinäsirkka. Sen nähtyään on helppo ymmärtää, miksi jo Mooseksen aikana heinäsirkat saattoivat olla vitsaus. Sellaisen otuksen suuhun katoaa varmasti hetkessä melkoinen osa kasvillisuutta.

Ilta sujuu mukavasti jutellen ja muun muassa erilaisia hoksaustehtäviä ratkaisten: miten kuljetat joen yli kaalin, lampaan ja suden niin, ettei mikään niistä syö toista?

Puvut

Käymme Eman Zakin ateljeessa. Aikomukseni on oikeastaan vain katsella, mutta sortumus on suuri... Ostamme kaksi uutta pukua naiseen, ja omatuntoni vaivaa minua, sillä asut eivät ole aivan halpoja. En silti jaksa kauaa piinata itseäni, vaan sovituskäynnillä peilailen onnellisena kankaan väriä ihailen. Odotan lopputulosta...

Reda Troupe

Pääsemme seuraamaan ryhmän näytöstä Balloon-teatteriin. Tila on valtava, näyttämö myös. Yleisön ja näyttämön välissä on orkesterimonttu.

Kumpikin näytös alkaa kuuluttajan lukemalla ohjelmalla ja orkesterin johtajan sisääntulolla. Johtaja kumartaa, ja musiikki alkaa. Välillä johtaja huitaisee osan orkesterista hiljaiseksi tyyliin "shut up!". Volyyymi on kova, ja ihmettelenkin, miksi harvalukuisen yleisön joukossa on kaksi lähes vastasyntyntä vauvaa. Kakofonia aiheuttaa myös yleisön tapa jatkaa normaalia elämäänsä teatteriympäristöstä huolimatta: vieressämme eräs nainen paasaa puhelimeensa täyttä kurkkua, vaikka tanssiesitys on parhailaan menossa.

Hossenya, Dua ja viimekesäiset ystävämme **Kazafy, Ragai, Ashraf ja Faramawi** on helppo erottaa lavalta. **Hassan** on sairaana ja Hossenya paikkaa yhden hänen tansseistaan. Esityksen jälkeen kämmenet kuumottavat taputamisesta.

Simsimiyya

Simsimiyya-tanssi on uusi tuttavuus. Opettelimme Hossenyn johdolla varsin vauhdikkaan tanssin, jossa on mielestäni paljonkin vaikutteita muun muassa charlestonista: veivataan jalkaterää, nostetaan jalkaa ja hypähdellään paljon. Vaikka muisti onkin koetuksella, hauskaa on myös. Tanssi on erittäin mielenkiintoinen ja taatusti erilainen, kuin mihin meillä on totuttu.

Kalkuttelemme myös lusikoita eri puolelle vartaloa koskettavien iskujen myötä. Taas nousee jalka, ja välillä on hankala muistaa, mille puolelle nilkkaa ruokailuvälineen on tarkoitus osua. Hitaasti sujuu, mutta entäs oikeassa tempossa?

Telefoni Afrikassa

Yökerhosta pitää varata pöytä. Omasta kännykästä soittaminen on liian kallista. Tehtävä: etsi yleinen puhelin, osta kortti ja soita. Löytyy apteekki, joka myy kortteja. Löytyy puhelin. Löytyy hotellin numero.

Puhelin toimii ja kadun metelistä huolimatta saan jopa selvää siitä, mitä ihminen langan toisessa päässä sanoo. Ongelmia tahtoo tulla siinä vaiheessa, kun pitäisi jättää paikallinen puhelinnumero varmistukseksi: virkailija ei tahdo millään uskoa, että emme asu hotellissa, eikä meillä ole paikallista puhelinta. Lopulta varaus onnistuu, ja voimme tyytyväisinä odottaa iltaa.

Vesi

Majapaikassamme on juokseva vesi, mutta hanasta tulee vain kylmää nestettä. Alkuviikon lämpimissä tämä ei juuri haittaa, mutta loppuviikosta – talven vihdoinkin tultua – suihkun jälkeen vähän hytisiyttää. Juokseva kuuma vesi on niitä itsestään selvyyskysyjä, jotka maailmalla vieraillessa osoittautuvatkin varsinaisiksi ylellisyyksiksi.

Ystävät

Kairolaiset ystävämme pitävät meistä hyvää huolta ja tekevät vierailustamme erittäin antoisan ja mieleenpainuvan. Kaunis ja lämmin kiitos heille. Mielessä on lämpimiä muistoja ja iloista jälleen näkemisen odotusta!

Kuvat vasemmalta:

Anu, Dua, Rashidin siskontyttö, Rashid, Hossenya ja Shams.

Kirjoittaja Anu palelee yökerhossa.

Asemalla Annet Kolehmainen ja Dubbelman sekä Outi Boman.

Aito egyptiläinen kissa.

Anne Eman Zakin ateljeessa pukuostoksilla.

